

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Св. Світлана, Самарянка

**St. Photina, the Samaritan
Woman**

Sainte Photina la Samaritaine

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

«Чи Він не Христос? »

У П'яту Неділю після Паски ми згадуємо зустріч Господа Ісуса Христа з Самарянкою. Як і в Четверту Неділю тема – значіння Воскресення Христового для людства. У Четверту Неділю Церква усвідомила нас, що Христове Воскресення принесло нам сцілення. До того, як ми пізнали Господа, як нашого Воскреслого Царя ми могли, як той спаралізований, якого оздоровлення ми святкували минулої Неділі, тільки лежати чи повзати й чекати, щоб нам допоміг якийсь Ангел. Зараз же ми можемо вставати і виявляти діла Господні!

У П'яту Неділю ми знаходимо, що Воскреслий Христос дає нам Духа Святого, як невичерпне Джерело Живої Води, Яка відсвіжує нас і всіх

довкола нас радістю, надією та відвагою працювати для Господа.

Самарянка, через яку Господь виявляє цю радісну звістку, відома в Церкві, як Фотіна - а по-українському, Світлана. Значіння цього імені – «Жінка-Світло». І такою вона й стала після того, як просвітив її Христос-Господь. Церква оповідає, що вона потім пішла жити в Карфагені і відважно проповідувала Євангелію там і в Смирні (сьогодні м. Ізмір у Туреччині). Мала вона двох синів: Віктора (якого потім назвали Фотіном в честь його чудової матері) і Йосію, та п'ять дочок: Анатолію, Фоту, Фотіду, Параскевію і Киріякію.

Віктор служив у війську римського імператора Нерона, який був відомий за його жорстокість та психічну недугу. Божевілля його особливо проявлялось у непогамованій ненависті до Християн. За його наказом Фотіну і всіх її дітей жорстоко мучили і стратили. Та при тому італійський урядник, Севастіян, і сама дочка Нерона, Домніна, навернулися до Христа. Світлана осягнула вінець мученика, коли її вкинули в криницю.

Це ж тоді, коли вона прийшла до криниці по воду в Самарії (о год. 12:00, в спекоті дня, щоб уникнути сплетні та різькі докори інших жінок, які приходили зранку), вона зустріла Учителя, Який перемінив її життя, відкривши для неї Двері до Раю. У Своїй розмові з нею Господь Ісус виявив, що Він – справді Месія, Христос, Помазанник Божий. Він владно відкинув заборону прилюдно розмовляти з жінкою, як також і ворожнечу до самарян, яка була заставляла мешканців Ізраїля обходити Самарію у своїх подорожах. Запрошення Господа поклонятися Богу «в душі та в істині» (Івана 4:24) лунають через віки! Кінець лицемірним, лише поверховим виконанням обрядів та наказів. Замість цього Він закликає до смиренності, правдомовності та віри такої, яка шанує і ласкава до інших.

Новомученик о. Олександр Мень завважує щось додаткове в розмові Господа зі Світланою Самарянкою. Він каже: «Христос повернув жінці ту людську гідність, яку від неї були відібрали, а також право мати духовні потреби. Від тепер її місце - не обмежене тільки до родинного кола.»

На запит, який поставила Св. Світлана своїм сусідам, яких вона вже більше не боялася після своєї зустрічі з Господом, повинні ми всі відповісти. «Чи Він не Христос?». А ми радісно й щиро відповідаємо: «Він воістину Христос!» Амінь.

St. Photina, the Samaritan Woman

“Could this be the Christ?”

The Fifth Sunday after Pascha is dedicated to recalling the conversation between Jesus and the Samaritan Woman. The theme, as on the Fourth Sunday, is the meaning of Christ's Resurrection for humanity. On the Fourth Sunday we realized that the Resurrection has brought us wholeness. Before we came to know the Lord as our Risen King, we could, like the paralyzed man whose healing we celebrated last Sunday, only lie around or crawl and wait for an Angel to help us. Now we can get up and walk and show forth the works of the Lord!

On the Fifth Sunday we find the Risen Christ granting us the Holy Spirit, as an inexhaustible Spring of Living Water, refreshing us and all around us with joy, hope and courage to work for the Lord.

The Samaritan woman, through whom the Lord revealed this glad news is known in the Church as Photina (or Svitlana in Ukrainian). The name signifies “Woman of the Light”. And indeed so she became, following her enlightenment by Christ. The Church relates that she later came to live in Carthage and proclaim the Gospel of Christ there and in Smyrna (today Izmir in Turkey). She had two sons: Victor (who later came to be called

Sainte Photina la Samaritaine

« Ne serait-ce point le Christ? »

Le Cinquième Dimanche après Pâques est dédié à rappeler la conversation entre Jésus et la Samaritaine. Le thème, comme au Quatrième Dimanche, est le sens de la Résurrection du Christ pour l'humanité. Sur le Quatrième Dimanche nous nous sommes aperçus que la Résurrection nous a apporté la plénitude. Avant d'arriver à connaître le Seigneur comme notre Roi ressuscité, nous ne pourrions point, comme le paralytique dont la guérison, nous avons célébré le dimanche dernier, que nous récliner ou ramper en attendant un ange qui viendra nous aider. Maintenant, nous pouvons nous lever et marcher - et manifester les œuvres du Seigneur!

Sur le Cinquième Dimanche, nous trouvons que le Christ ressuscité nous accorde l'Esprit Saint, comme une Source inépuisable d'Eau vive, nous rafraîchissant et aussi bien tous autour de nous avec la joie, l'espoir et le courage de travailler pour le Seigneur.

La Samaritaine, par qui le Seigneur a révélé ces nouvelles heureuses est connu dans l'Église comme Photina (ou Svitlana en ukrainien). Le nom signifie «femme de la Lumière». Et en effet, elle l'est devenue, après son illumination par le Christ. L'Église raconte qu'elle est venue plus tard

Photinus after his wonderful mother) and Josiah, and five daughters; Anatolia, Phota, Photida, Paraskeva and Kyriake.

Victor served in the army of Roman Emperor Nero who was renowned both for his cruelty and his insanity. This insanity manifested itself in intense hatred for Christians. At his behest Photina and all her children were cruelly tortured and martyred. During the process, however, the Italian official, Sebastian, and Nero's own daughter, Domnina, were converted to Christ. Photina received a Martyr's crown by being thrown into a well.

It was when Photina came to get water at the well in Samaria (at 12:00 noon in the heat of the day to escape the gossip and cruel remarks of the other women who would come earlier in the morning) that she met the Teacher, Who changed her life by opening for her the gates of Paradise. In speaking to her, Jesus showed that He was indeed the Messiah. With great authority He set aside the prohibition to speak with a woman in public as well as the antipathy to Samaritans which made the inhabitants of Israel of the time take a detour rather than pass through their territory. His invitation to worship God "in spirit and in truth" (John 4:24) ring out throughout the ages. No more hypocritical, superficial fulfillment of rituals and commandments. Instead He calls for humility, truthfulness and the sort of

de vivre en Carthage et de proclamer l'Evangile du Christ là-bas et à Smyrne (aujourd'hui Izmir en Turquie). Elle a eu deux fils: Victor (qui est venu plus tard être appelé Photinus après sa merveilleuse mère) et Josias, et cinq filles: Anatolie, Phota, Photida, Paraskeva et Kyriake.

Victor a servi dans l'armée de l'empereur romain Néron qui a été reconnu à la fois pour sa cruauté et sa folie. Cette folie se manifesta par une haine intense pour les chrétiens. Par son ordonnance Photina et tous ses enfants ont été cruellement torturés et martyrisés. Pendant le processus, cependant, le fonctionnaire italien, Sebastien, et la propre fille de Néron, Domnina, ont été convertis au Christ. Photina reçut la couronne du martyre en étant jeté dans un puits.

C'était quand Photina est venu chercher l'eau au puits en Samarie (à 12h00 dans la chaleur de la journée pour échapper aux ragots et remarques cruelles des autres femmes qui viendraient plus tôt dans la matinée) qu'elle a rencontré le Maître, Qui a changé sa vie en ouvrant pour lui les portes du Paradis. En lui parlant, Jésus a montré qu'Il était bien le Messie. Avec une grande autorité, Il a annulé l'interdiction de parler avec une femme en public, ainsi que l'antipathie de Samaritains qui ont fait les habitants d'Israël de l'époque de faire un détour plutôt que de passer par leur territoire. Son

faith that respects and is kind to others.

The martyred Fr. Alexander Men notes something further about this conversation of the Lord's with Photina, the Samaritan woman. He says: "Christ returned to women that human dignity which had been taken from them, as well as the right to have spiritual needs. Henceforth, their place was not only in the family circle."

The question that St. Photina put to her neighbours, of whom she was no longer frightened after her meeting with the Lord, is one to which we must all respond: "Could this be the Christ?" Our response must be a joyous and sincere one: "He is indeed!" Amen.

invitation à adorer Dieu «en esprit et en vérité» (Jean 4:24) résonnent à travers les âges. Pas plus l'hypocrisie, l'accomplissement superficiel des rites et des commandements. Au lieu de cela, Il appelle à l'humilité, la sincérité et le genre de foi qui respecte et qui est bon pour les autres.

Le Père Martyr, Alexandre Men note quelque chose de plus au sujet de cette conversation du Seigneur avec Photina, la Samaritaine. Il dit: «Le Christ a retourné aux femmes la dignité humaine qui avait été pris d'eux, ainsi que le droit d'avoir des besoins spirituels. Désormais, leur place ne fut pas seulement dans le cercle de famille».

La question que Sainte Photina mis à ses voisins, dont elle n'était plus effrayé après sa rencontre avec le Seigneur, est celle à laquelle nous devons tous répondre: «Ne serait-ce point le Christ?» Notre réponse doit être une proclamation joyeuse et sincère : «Il en est vraiment!» Amen.

(Texte français corrigé par Luc Lalongé)